

REPUBLIKA SLOVENIJA

INFORMACIJSKI
POOBlašČENEC

Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana

T: 01 230 9730

www.ip-rs.si

gp.ip@ip-rs.si

Številka: 007-34/2023/4

Datum: 16. 6. 2023

Ministrstvo za finance
Direktorat za finančni sistem
gp.mf@gov.si

ZADEVA: Predlog Zakona o centralnem kreditnem registru (EVA 2023-1611-0008) – MNENJE

ZVEZA: vaš dopis št. IPP 007-41/2023/4, prejet dne 10. 5. 2023 ter priloženo gradivo

Spoštovani,

na podlagi vašega zaprosila, 3. točke prvega odstavka 55. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-2) ter 57. člena Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba) v nadaljevanju posredujemo mnenje Informacijskega pooblaščenca (IP) k prejetemu osnutku Predloga Zakona o centralnem kreditnem registru – EVA 2023-1611-0008 (predlog zakona).

Uvodoma IP opozarja, da gre v več pogledih pri zakonski materiji, ki jo ureja predlog zakona za zakonsko spremembo, ki bi na podlagi 24. člena ZVOP-2 zahtevale predhodno izvedbo ocene učinkov v zvezi z varstvom podatkov zlasti glede avtomatizirane obdelave in odločanja, kot ga ureja 20. člen ZVOP-2 ter s tem povezanega povezovanja zbirk osebnih podatkov, kot tudi glede vključitve dodatnih poročevalskih enot in dajalcev kreditov v centralni kreditni register ter sistem izmenjave informacij, s čimer se bistveno razširi obseg posega v zasebnost posameznikov. Nedvomno gre namreč razbrati, da gre pri opisani obdelavi med drugim za povezovanje zbirk podatkov po 87. členu ZVOP-2, kar pomeni, da je izvedba ocene učinkov nedvomno obvezna pred začetkom take obdelave in posledično obvezni del zakonskega gradiva. Prav tako bi glede na 87. člen ZVOP-2, tako povezovanje izrecno moral določati zakon, predlog zakona pa je v tem delu deloma nejasen. Predlog IP, kako ustrezno izvesti oceno učinka v predlogih predpisov, ki ga je IP pripravil na podlagi zaprosila ministrstva za javno upravo (mnenje IP št. 007-18/2022/2 z dne 18. 7. 2022)¹, je na voljo na naši spletni strani.

• **K 2. členu – uskladitev definicij s Splošno uredbo in ZVOP-2**

IP ugotavlja, da opredelitev pojma 'anonimiziranje' v 1. točki 1. odstavka 2. člena ni skladna s Splošno uredbo in ZVOP-2, saj določa, da je to: »... takšna sprememba oblike zaupnih podatkov, da jih ni več mogoče povezati s posameznim kreditojemalcem, ali je to mogoče le z nesorazmerno velikimi napori, stroški ali porabo časa, ter v zvezi z osebnimi podatki ima anonimiziranje enak pomen kot v zakonu, ki ureja varstvo osebnih podatkov;«.

IP izpostavlja, da bi morali vsi pojmi, ki jih uporablja predlog zakona, slediti opredelitvi pojmov, kot jih določata Splošna uredba in ZVOP-2. Zato IP glede na razvoj tehnologije predlaga črtanje dela opredelitve pojma 'anonimiziranje', ki je v nasprotju s Splošno uredbo in ZVOP-2 in bi lahko pomenilo bistveno znižanje ravni varstva osebnih podatkov. Predlagatelj bi pri opredelitvi pojmov moral upoštevati definicijo 'osebnih podatkov' in 'pseudonimizacije' iz Splošne uredbe, ki določata, da **so vsi podatki, na podlagi katerih je posameznik (torej ne le kreditojemalci) določen ali določljiv, osebni podatki.** Obdelave osebnih podatkov pa morajo biti v področnih predpisih (kot je predlog zakona) urejene v skladu z Ustavo, Splošno uredbo in ZVOP-2. Glede na razvoj tehnologij in

¹ [https://www.ip-](https://www.ip-rs.si/fileadmin/user_upload/Pdf/pripombe/2022/MJU_metodologija%20ocene%20u%C4%8Dinkov_jul2022_AJ_AT_%C4%8Distopis.pdf)

[rs.si/fileadmin/user_upload/Pdf/pripombe/2022/MJU_metodologija%20ocene%20u%C4%8Dinkov_jul2022_AJ_AT_%C4%8Distopis.pdf](https://www.ip-rs.si/fileadmin/user_upload/Pdf/pripombe/2022/MJU_metodologija%20ocene%20u%C4%8Dinkov_jul2022_AJ_AT_%C4%8Distopis.pdf)

kompleksnost sistem je nesprejemljiva torej ureditev, ki bi iz ustavnega in zakonskega varstva podatkov izključevala tiste osebne podatke, katerih določljivost zahteva nesorazmerno uporabo napora, stroške ali večjo porabo časa. V tem delu pomeni vključitev predlagane definicije 'anonimiziranih podatkov', ki je povzeta po ZVOP-1, ki ne velja več, kršitev Splošne uredbe, saj bi lahko pomenila, da določeni segmenti ali vrste osebnih podatkov ne bi bili obravnavani kot varovani osebni podatki, čeprav to zahtevata Splošna uredba in ZVOP-2.

IP izpostavlja glede na namen take obdelave tudi na pomanjkljivo opredelitev pojma 'avtomatiziran dostop do podatkov' glede na uporabo te besedne zveze v predlogu zakona in namen dostopa – to je zelo verjetno dejansko avtomatizirano sprejemanje odločitev na ravni članov sistema (vključno najverjetneje z oblikovanjem profilov). Posledično ta ne odraža povsem zahtev Splošne uredbe, saj gre zelo verjetno dejansko za urejanje materije avtomatiziranega sprejemanja odločitev o posamezniku na podlagi podatkov iz sistema izmenjave informacij in ne zgolj za avtomatiziran dostop.

- **K 3. členu – povezovanje zbirk osebnih podatkov**

IP glede na že tako široke namene in resnost posega v zasebnost, ki ga predstavlja zbiranje osebnih podatkov v centralnem kreditnem registru (tega ne poznajo niti vse države članice EU), ne razbere utemeljenosti, potrebnosti in primernosti dodatne širitve namena obdelave še na nejasno opredeljen pojem »znanstvenega raziskovanja« v 2. odstavku 3. člena, ki je širši in pomeni dejansko precejšnjo širitev namena obdelave osebnih podatkov iz centralnega kreditnega registra. Pojasnilo k temu členu, ki ga je podal predlagatelj v obrazložitvi ne drži, saj ZVOP-2 pojma statističnega raziskovanja ne opredeljuje, ampak v 72. členu le določa nekatere specifične ureditve obdelav osebnih podatkov za namene državne statistike.

IP zato predlaga črtanje pojmov »in znanstvenega« v tem členu.

IP opozarja, da iz besedila predloga zakona ni razvidno, s katerimi zbirkami osebnih podatkov naj bi se povezovale podatkovne baze centralnega kreditnega registra. Glede na to, da gre tudi za vzpostavljanje povezovanja z zbirkami osebnih podatkov, in ne zgolj zbirk podatkov o poslovnih subjektih, ki ne vsebujejo osebnih podatkov, bi morale biti te bolj določno naštetje. Prav tako glede na določbe 6. in 87. člena ZVOP-2 o povezovanju zbirk osebnih podatkov ni ustrezna opredelitev splošnega pooblastila v 4. odstavku 3. člena, ki določa na splošno in brez konkretizacije zbirk, namenov ali nabora osebnih podatkov pooblastilo za povezovanje vseh oz. katerihkoli podatkovnih zbirk (četudi bi šlo za zbirke osebnih podatkov) z vsemi zbirkami Banke Slovenije ne glede na obstoj pravne podlage oz. ustvarja nedoločno pravno podlago.

Samo dejstvo, da gre za osebne podatke, za katere za določene namene zakon določa npr. javno objavo (kot npr. za določene podatke iz Poslovnega registra Slovenije), ne pomeni, da določbe 6. in 87. člena v tem delu ne veljajo. Te pa zahtevajo, da je pred začetkom take obdelave nujna izvedba ocene učinkov ter, da mora povezovanje izrecno določati zakon (torej konkretno za posamezno zbirko, namen in nabor osebnih podatkov). Zato IP predlaga, da se v tem delu zakon dopolni in opredeli konkretne zbirke, ki se povezujejo, namene ter osebne podatke, ki se na ta način obdelujejo.

- **K 4. členu – sistem izmenjave informacij**

IP opozarja, da je široko in splošno določen namen vzpostavitve sistema izmenjave informacij, in sicer »vzpodbujanje politik in ukrepov za odgovorno kreditiranje ter za vzdržno zadolževanje in preprečevanje prezadolženosti fizičnih oseb in poslovnih subjektov« preširok, ko gre za posege v zasebnost, torej obdelavo osebnih podatkov. Nameni, za katere osebne podatke obdeluje Banka Slovenije namreč izhajajo iz namenov upravljanja centralnega kreditnega registra, nameni sistema izmenjave informacij, katerega primarni uporabniki so kreditodajalci, pa ne bi smeli biti opredeljeni tako široko.

- **K 6. členu v povezavi z 10. členom – pridobivanje osebnih podatkov iz drugih zbirk**

Peti odstavek 6. člena predloga zakona določa: *»(5) Banka Slovenije v skladu z 10. členom tega zakona pridobiva posamezne podatke in informacije za centralni kreditni register tudi iz drugih uradnih evidenc in zbirk podatkov, ki so vzpostavljene pri upravljavcih zbirk podatkov.«*

IP v zvezi s tem ponovno opozarja, da navedene določbe predloga zakona v delih, ki se nanašajo na pridobivanje osebnih podatkov iz tako rekoč vseh zbirk osebnih podatkov, niso dovolj določne, saj zgolj pavšalno določajo, da lahko Banka Slovenije pridobiva podatke iz različnih (dejansko vseh, ni

jasno katerih) zbirk najrazličnejših upravljavcev. Z vidika Ustave RS je navedeno po mnenju IP neprimerno, zato predlagamo, da se bodisi določi, katere osebne podatke in iz katerih zbirk osebnih podatkov naj bi BS pridobivala za namene vključitve v centralni kreditni register, bodisi se ta odstavek črta.

- **K 7. členu – obseg poročanja in rok hrambe**

V luči ustavno zagotovljenega načela sorazmernosti pri poseganju v ustavno zagotovljene pravice, ki velja tudi za opredeljevanje obsega zbiranja in obdelave osebnih podatkov ter njihove hrambe, IP ponovno izpostavlja v razmislek presojo primernosti v predlogu zakona določenega obsega, nabora in predvsem s tem povezanega praga poročanja podatkov o kreditojemalcih in porokih, ki so fizične osebe.

Tako npr. 4. tč. drugega odstavka 7. člena predloga zakona določa, da se v centralnem kreditnem registru beležijo podatki že, »če kreditojemalec zamudi z izpolnitvijo obveznosti na podlagi posameznega kreditnega posla iz 1. do 3. točke tega odstavka v znesku, ki presega 25 evrov, in je obdobje zamude daljše od 90 dni«. Določa se torej beleženje že prve zamude in v potencialno zelo nizkem znesku, po zgolj 3 mesecih zamude. Podobno v preostalih točkah ni omejen prag beleženja obveznosti, beležijo se opredeljeni podatki za npr. vsako posojilo, obročno plačilo, odobreno prekoračitev na plačilnem računu, izvršbo.

IP meni, da gre v tem delu za preobsežno zbiranje osebnih podatkov in ponovno predlaga dodaten razmislek o opredelitvi potrebnega višjega praga 'zadolžitve' oziroma okoliščin zamude, ki bi predstavljal predpogoj, da se osebni podatki fizične osebe beležijo v sistemu.

IP pozdravlja dejstvo, da se je v 6. odstavku 7. člena predloga zakona opredelilo anonimizacijo podatkov po izteku zakonsko določenega (najmanj 9-letnega) roka hrambe osebnih podatkov v centralnem kreditnem registru s strani BS, vendar pa se sprašuje, kaj naj bi pomenila zakonsko navedena 'anonimizacija' osebnih podatkov glede na to, da se ne brišejo niti enolični identifikatorji (davčna številka). Anonimizirani podatki so namreč le podatki, ki se ne nanašajo več na določeno ali določljivo fizično osebo, to pomeni, da jih ni več mogoče posredno ali neposredno povezati z določeno fizično osebo. Zato sklepamo, da je tudi na tej podlagi, kljub zakonski uporabi pojma 'anonimizirani' dejansko še naprej predvidena hramba osebnih podatkov, sicer v psevodnimizirani obliki, a nedoločeno dolgo. Predlagamo, da se v tem delu zakon ustrezno dopolni in se konkretnje opredeli, kateri npr. statistični podatki se hranijo.

IP v tem smislu predlaga, da se razmisli o krajšem maksimalnem roku (npr. skupaj največ 7 let po vnosu), po katerem bi se osebni podatki trajno in v celoti izbrisali tudi iz centralnega kreditnega registra oziroma v kolikor bi šlo v delu za arhivsko gradivo prešli na Arhiv RS in pod okrilje Zakona o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih (ZVDAGA).

- **K 8. členu – podatki o poslovnih subjektih**

IP predlaga, da se v izogib nejasnostim v predlog zakona izrecno navede, da se v okviru zbiranja podatkov o poslovnih subjektih, ki ga podrobneje vsebinsko in namensko določi Banka Slovenije, ne zbirajo osebni podatki, če za to ni ustrezne pravne podlage v skladu s 6. členom ZVOP-2.

- **K 12. členu – dnevnik obdelave**

ZVOP-2 v 22. členu za določene zbirke, med katere sodi tudi centralni kreditni register in sistem izmenjave informacij po predlogu zakona, določa, da mora dnevnik obdelave za vsa v tem členu navedena dejanja obdelave vsebovati vrsto dejanja obdelave, datum in čas obdelave, identifikacijo osebe, ki je izvedla dejanje obdelave, ter identifikacijo uporabnikov osebnih podatkov, da je mogoče naknadno ugotoviti točno identiteto teh oseb. Dodatne vsebine dnevnika obdelave lahko določi upravljavec ob upoštevanju ocene učinka.

Predlog zakona pa v 7. odstavku 12. člena to sledljivost celo zoži glede na zakonsko predpisano, saj določa le, da: »Banka Slovenije na ravni upravljanja centralnega kreditnega registra in sistema izmenjave informacij zagotovi vodenje dnevnika obdelave glede dejanj obdelave osebnih podatkov (zbiranje, spreminjanje, vpogled, razkritje, posredovanje, izbris) tako, da je za posamezno dejanje obdelave mogoča identifikacija pooblaščenih oseb, ki je izvedla dejanje obdelave v centralnem kreditnem registru ali v sistemu izmenjave informacij, in namen, zaradi katerega je ta oseba obdelovala določene podatke.«. Ne določa pa izrecno beleženja datuma in časa obdelave, prav tako

ne določa izrecno beleženja vrste posameznega dejanja obdelave v povezavi z navedenimi podatki o obdelavi in identiteto osebe, ki je osebne podatke obdelovala. Niti ne dopušča možnosti, da bi taka zbirka verjetno zahtevala še višje standarde sledljivosti izhajajoč iz ocene učinka.

Predlagamo, da navedeno določbo ustrezno uskladite najmanj tako, da ne bo dvoma o tem, kakšna sledljivost se zahteva in enako velja za določbo 8. odstavek tega člena.

- **K 15. členu – vključeni dajalci kreditov**

Kot je razbrati iz predloga zakona, bo presoja o vključitvi dodatnih dajalcev kreditov v centralni kreditni register in sistem izmenjave informacij prepuščena posameznim poslovnim subjektom, kar pomeni, da je posameznik v tem delu prepuščen njihovi presoji, ki pa ima za posameznika pomembne posledice z vidika resnih posegov v zasebnost, ki jih taka vključitev prinaša. IP pogreša v zakonskem gradivu jasne obrazložitve takšne odločitve predlagatelja ter oceno učinkov glede analize in naslovitve tveganj za pravice posameznikov, ki jih takšna zakonska sprememba prinaša.

Prav tako bi moral po mnenju IP v tem delu predlog zakona vsebovati ustrezne dodatne ukrepe za zagotavljanje pravic posameznikov npr. zakonsko določeno soglasje posameznika za vnos podatkov v sistem.

- **K 19. členu – zagotavljanje sledljivosti**

Kot že izpostavljeno zgoraj, ZVOP-2 v 22. členu za centralni kreditni register in sistem izmenjave informacij po predlogu zakona, določa, da mora dnevnik obdelave za vsa v tem členu navedena dejanja obdelave vsebovati vrsto dejanja obdelave, datum in čas obdelave, identifikacijo osebe, ki je izvedla dejanje obdelave, ter identifikacijo uporabnikov osebnih podatkov, da je mogoče naknadno ugotoviti točno identiteto teh oseb. Dodatne vsebine dnevnika obdelave lahko določi upravljavec ob upoštevanju ocene učinka.

Predlog zakona pa v 6. odstavku 19. člena določa le, da: *»Član sistema in vključeni dajalec kreditov varuje osebne podatke v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, ter med drugim zagotovi sledljivost glede dostopa do podatkov in izpisovanja podatkov iz sistema izmenjave informacij tako, da sta mogoča identifikacija pooblaščenih oseb, ki je obdelovala podatke iz sistema izmenjave informacij, in preverjanje namenov, zaradi katerih je ta oseba obdelovala določene podatke. Ne glede na prejšnji stavek član sistema v primeru avtomatiziranega dostopa do podatkov zagotovi sledljivost tako, da se zabeleži avtomatiziran dostop do podatkov in namen avtomatizirane obdelave.«*. Ne določa pa izrecno beleženja datuma in časa obdelave, prav tako ne določa izrecno, za katere vrste obdelave se taka sledljivost zahteva niti beleženja vrste posameznega dejanja obdelave v povezavi z navedenimi podatki o obdelavi in identiteto osebe, ki je osebne podatke obdelovala.

Predlagamo, da navedeno določbo ustrezno uskladite najmanj tako, da ne bo dvoma o tem, kakšna sledljivost se zahteva glede na zahteve 22. člena ZVOP-2 in Splošne uredbe.

- **K 20. členu – avtomatiziran dostop do podatkov**

IP pozdravlja dodatno varovalko (redno interno preverjanje upravičenosti obdelave), ki jo je predlagatelj določil v zvezi z avtomatiziranim dostopom in povezovanjem sistema izmenjave informacij z zbirkami članov sistema, vendar pa ugotavlja, da predlog zakona ničesar ne opredeljuje glede namena takega povezovanja in ne določa nobenih ukrepov za zaščito pravic in svoboščin ter zakonitih interesov posameznika v zvezi z uporabo in obdelavo tako pridobljenih osebnih podatkov posameznikov, ki jih bodo posledično člani sistema kopirali v lastne zbirke. Zgolj nadzor IP in BS na podlagi pooblastil obeh nadzornih organov, pa ni dovolj glede na realna tveganja nadaljnje nenamenske obdelave tako pridobljenih osebnih podatkov posameznikov, ki imajo lahko v primeru zlorab resne posledice zanje.

Prav tako predlog zakona ne naslavlja vprašanja avtomatizirane nadaljnje obdelave tako pridobljenih osebnih podatkov in avtomatiziranega odločanja. Glede na naravo stvari ni dvoma, da je namen avtomatiziranega pridobivanja osebnih podatkov in povezovanja zbirk, vzpostavitev avtomatiziranega odločanja članov sistema o kreditih fizičnim osebam, zato bi bilo po mnenju IP to nujno nasloviti. IP pojasnjuje, da 22. člen Splošne uredbe v prvem odstavku določa, da ima posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, pravico, da zanj ne velja odločitev, ki temelji zgolj na avtomatizirani obdelavi, vključno z oblikovanjem profilov, ki ima pravne učinke v zvezi z njim ali na podoben način nanj znatno

vpliva. Takšna odločitev, ki temelji zgolj na avtomatizirani obdelavi, ki ima pravne učinke v zvezi s posameznikom ali na podoben način nanj znatno vpliva, pa je lahko ne glede na zgoraj navedene določbe prvega odstavka 22. člena Splošna uredba veljavna le, če:

- je odločitev nujna za sklenitev ali izvajanje pogodbe med posameznikom, na katerega se nanašajo osebni podatki, in upravljavcem podatkov;
- dovoljena v pravu Unije ali pravu države članice, ki velja za upravljavca in določa tudi ustrezne ukrepe za zaščito pravic in svoboščin ter zakonitih interesov posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki; ali
- utemeljena z izrecno privolitvijo posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki.

V teh primerih tretji odstavek 22. člena Splošne uredbe zahteva, da upravljavec podatkov izvede ustrezne ukrepe za zaščito pravic in svoboščin ter zakonitih interesov posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, vsaj pravice do osebnega posredovanja upravljavca, do izražanja lastnega stališča in izpodbijanja odločitve.

IP še opozarja, da gre pri tej zakonski materiji za zakonsko spremembo, ki bi na podlagi 24. člena ZVOP-2 zahtevale predhodno izvedbo ocene učinkov v zvezi z varstvom podatkov.

Predlagamo, da v luči navedenega to določbo predloga zakona dodatno proučite in dopolnite.

- **K 21. členu – pravica posameznika do seznanitve z lastnimi osebnimi podatki)**

IP opozarja na nejasnost določbe 1. odstavka 21. člena glede razkrivanja osebnih podatkov iz sistema izmenjave informacij s strani članov sistema in vključenih dajalcev kreditov, in sicer v obliki povzetka. Pri tem gre za obdelavo osebnih podatkov (četudi zgolj v obliki povzetka), zato IP ocenjuje, da navedena določba z vidika načela sorazmernosti in zahtev 6. člena ZVOP-2 ni ustrezna, saj prosto in povsem nezamejeno širi možne obdelave osebnih podatkov za katerekoli namene, katerikoli tretji osebi brez druge pravne podlage.

Zato IP predlaga, da se v 1. odstavku 21. člena predloga zakona črta besedilo »v obliki povzetka ali«.

- **K 23. členu – pravica posameznika do seznanitve z lastnimi osebnimi podatki**

Uresničevanje pravice posameznika do seznanitve z lastnimi osebnimi podatki mora zagotavljati upravljavec zbirke osebnih podatkov na podlagi Ustave RS, Splošne uredbe in ZVOP-2. IP ugotavlja, da določbe predloga zakona glede uveljavljanja pravice do seznanitve z lastnimi osebnimi podatki v sistemu izmenjave informacij deloma (v 2. in 3. odstavku 23. člena) niso v celoti usklajene s postopkom, kot ga predvidevata Splošna uredba in ZVOP-2.

IP opozarja na nekatere nejasnosti, ki ostajajo kljub številnim izboljšavam in dopolnitvam prvotnega predloga. Pravico namreč sistemsko urejata Splošna uredba in ZVOP-2, zato je podvajanje oz. mešanje ureditve, ki deloma sicer povzema trenutno ureditev (npr. sklic v 1. in 5. odstavku) v ZVOP-2, deloma pa ne (2. in 3. odstavek), pri čemer z opredelitvijo posebnega postopka posredno izključuje določbe ZVOP-2, sistemsko neprimerno, v praksi pa bo tudi predstavljalo težave pri tolmačenju. Prav tako IP ne razbere razlogov, za izključitev uporabe določb ZUP v tem postopku glede vročanja.

Tako glede na besedilo 23. člena predloga zakona:

- ni razvidna možnost podaje zahteve za seznanitev z vsemi podatki (nejasnost določbe 2. odstavka);
- niso jasni razlogi za posebno ureditev postopka vročanja.

Predlog zakona pa ne ureja posebej tega postopka v zvezi s centralnim kreditnim registrom, ki je dejansko od sistema izmenjave podatkov ločena zbirka osebnih podatkov (zanj se torej uporabljata v celoti Splošna uredba in ZVOP-2).

Predlagamo, da izpostavljeno preverite in predlog zakona po potrebi dopolnite.

- **K 25. členu – pravica posameznika do dopolnitve, popravka, blokiranja, izbrisa in ugovora**

IP opozarja, da je obveznost zagotavljanja točnosti in ažurnosti osebnih podatkov v zbirkah osebnih podatkov, obveznost in naloga upravljavca. Prav tako Splošna uredba v 2. odstavku 5. člena izrecno določa, da je upravljavec:

- odgovoren za skladnost obdelav s 1. odstavkom 5. člena Splošne uredbe (kamor sodi tudi obveznost zagotavljanja, da so osebni podatki točni in, kadar je to potrebno, posodobljeni; ter obveznost sprejema vseh razumnih ukrepov za zagotovitev, da se netočni osebni podatki brez odlašanja izbrišejo ali popravijo ob upoštevanju namenov, za katere se obdelujejo) in
- je to skladnost tudi zmožen dokazati.

Zato po mnenju IP ni ustrezna obveznost prelaganja odgovornosti za dokazovanje netočnosti ali nezakonnosti vpisa podatkov na posameznika preko pogoja predložitve verodostojnih dokazil. Predlagamo, da se predlog zakona v tem delu ustrezno dopolni na način, da je lahko predložitev verodostojnih dokazil priporočilo in ne pogoj za uveljavljanje pravic.

- **K 27. členu – povezovanje z drugimi sistemi**

IP opozarja, da so določbe 27. člena predloga zakona glede povezovanja sistema izmenjave informacij z drugimi tovrstnimi sistemi v drugih državah članicah, ki vključujejo tudi izmenjavo osebnih podatkov o fizičnih osebah, zelo splošne in odprte ter puščajo proste roke za določanje obdelav osebnih podatkov Banki Slovenije preko dogovorov o povezovanju. Banka Slovenije ni zakonodajalec, zato naveden člen po mnenju IP ni skladen s 6. in 87. členom ZVOP-2 ter 38. členom Ustave. Predlog zakona namreč določa le namene povezovanja, ne določa pa nabora podatkov, uporabnikov, roka hrambe podatkov, načinov uveljavljanja pravic in drugih posledic tovrstnih obdelav in izmenjav s sistemi, ki so urejeni zelo različno, saj na ravni EU ni enotnega predpisa oz. ureditve tovrstnih obdelav osebnih podatkov (drugače je z ureditvijo izmenjav podatkov, ki se nanašajo na poslovne subjekte).

Zato predlagamo, da se navedeno določbo ustrezno dopolni.

Za zaključek še poudarjamo na delno pokrivanje področij zakonskega urejanja, zaradi česar je treba vsebinsko uskladiti določbe predloga tega zakona ter predloga zakona o potrošniških kreditih v izogib morebitnim težavam oziroma pravnim nejasnostim pri izvajanju obeh zakonov v praksi.

Predlagamo, da v izogib neskladnosti predloga zakona z ZVOP-2 in Splošno uredbo izpostavljene skrbi upoštevate ter predlog zakona ustrezno dopolnite.

Hvala za sodelovanje in lep pozdrav,

Mojca Prelesnik, univ. dipl. prav.,
informacijska pooblaščenka

Pripravila:

Alenka Jerše, univ. dipl. prav.
namestnica informacijske pooblaščenke

Poslati:

- po e-pošti;
- v vednost Ministrstvo za pravosodje: gp.mp@gov.si.